

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 8 listopada 2024 r.

D/KA.NR.8361.90.2024
D/KA.NR.8361.100.2024
zpo

Henryk Durkiewicz
Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe
„TOJAN”
ul. Zagórska 1a
62-500 Konin

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1209), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Henrykowi Durkiewicz prowadzącemu działalność pod nazwą: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „TOJAN” Henryk Durkiewicz, ul. Zagórska 1a, 62-500 Konin, NIP: 6650014180, karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.
Należność tytułem wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniu 20 maja 2024 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie upoważnienia D/KA.NR.8361.90.2024, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: Henryka Durkiewicza, prowadzącego działalność pod nazwą: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „TOJAN” Henryk Durkiewicz, ul. Zagórska 1a, 62-500 Konin, NIP: 6650014180 (miejsce kontroli: skład opału: ul. Solna 2, 62-500 Konin).

W trakcie kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbkę paliwa stałego: węgiel kamienny sortymentu **miał plus - ekomiał (nazwa handlowa)** o nominalnej górnej granicy ziarna 31,5 mm, z partii o wielkości [redacted] ton w cenie [redacted] zł/tona o wartości [redacted] zł.

Pobraną próbkę paliwa stałego przekazano do badań, które zostały przeprowadzone przez SGS Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – Laboratorium SGS Polska w Pszczynie, Pracownia Paliw Stałych, akredytowane przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadające certyfikat akredytacji nr AB313 oraz Jednostkę Inspekcyjną SGS Polska sp. z o.o. akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadającą certyfikat akredytacji nr AK 013.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego, w zakresie zbadanych parametrów nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej „rozporządzeniem” oraz nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr PVAT/01081/24/SOL/1 z dnia 29 kwietnia 2024 r.

Na podstawie protokołu z badań nr 20/200001499/267-014 z 23 maja 2024 r. stwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka oznaczona kodem 0625/24/4750 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na: **zawyżony parametr zawartości podziarna, którego wynik wyniósł 42,9%, przy wymaganiach jakościowych max. 15%** (odchylenie $\leq 15,00+0,75$) oraz nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr PVAT/01081/24/SOL/1 z dnia 29 kwietnia 2024 r. Zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ustawy, badanie próbki kontrolnej przeprowadzono z urzędu.

Na podstawie protokołu z badań nr 20/200001499/267-014K z 23 maja 2024 r., potwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka kontrolna oznaczona kodem 6677/24/4750 **nie spełnia** wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na: **zawyżony parametr zawartości podziarna, którego wynik wyniósł 40,4%, przy wymaganiach jakościowych max. 15%** (odchylenie $\leq 15,00+0,75$) oraz nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości nr PVAT/01081/24/SOL/1 z dnia 29 kwietnia 2024 r., z uwagi na: **zawyżony parametr zawartości podziarna, którego wynik wyniósł 40,4%, przy wymaganiach jakościowych max. 15%** (odchylenie $\leq 15,00+0,75$).

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzono, że pobrane do badań paliwo stałe - węgiel kamienny **miał plus - (nazwa handlowa – ekomiał)**, w zakresie zbadanych parametrów **nie spełnia wymagań jakościowych** określonych w rozporządzeniu oraz w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości nr PVAT/01081/24/SOL/1 z dnia 29 kwietnia 2024 r.

W związku z powyższym w dniu 4 czerwca 2024 r. u przedsiębiorcy wszczęto ponowną kontrolę nr akt D/KA.NR.8361.100.2024. Z uwagi na nieobecność przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej egzemplarze protokołów z badań laboratoryjnych nr 20/200001499/267-014 z 23 maja 2024 r. i nr 20/200001499/267-014K z 23 maja 2024 r. wraz z dokumentacją z kontroli przesłano przedsiębiorcy za pośrednictwem poczty w dniu 5 czerwca 2024 r. (data doręczenia: 10 czerwca 2024 r.)

Podczas kontroli ustalono, że na stanie pozostaje 4,92 tony węgla, z partii, z której pobrano próbkę do badań laboratoryjnych. W związku z powyższym wydano decyzję zarządzającą wycofanie z obrotu paliwa stałego, tj. węgla kamiennego sortymentu: ekomiał – nazwa handlowa, miał plus w ilości 4,92 tony, wprowadzanego do obrotu, przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych, instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b ustawy, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10 ustawy wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

W związku z powyższym, pismem z dnia 8 października 2024 r., doręczonym 10 października 2024 r., zawiadomiono stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzania kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy oraz poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz sporządzać z nich notatki i odpisy, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wezwał także stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2023 rok), w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona w piśmie z dnia 17 października 2024 r. (data wpływu 22 października 2024 r.) podniosła, iż prowadzi działalność od 35 lat, wielokrotnie miała przeprowadzane kontrole i jest to pierwszy przypadek, w którym stwierdzono uchybienie. Organ uwzględnił stanowisko strony, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia decyzji. Strona zastosowała się do wezwania organu i przedłożyła wymagane informacje (w dniu 23 października 2024 r. wpłynęło pismo ze sprostowaniem).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału, nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. W niniejszej sprawie okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa z pewnością nie jest znikoma, gdyż paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu i okazany świadectwie jakości paliw stałych. Strona wprowadziła zaprzestała naruszania prawa, ale dopiero w wyniku kontroli i decyzji z dnia 4 czerwca 2024 r. zarządzającej

wycofanie z obrotu kwestionowanego paliwa stałego. Jednak zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie, zatem nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Tak więc świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu o prezentowane w świadectwie jakości informacje. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi więc tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi, winna wykazać się wiedzą dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi, w tym oferowanego produktu i przygotować prawidłowe świadectwo jakości. Na kanwie podobnej sprawy, podkreślając doniosłe znaczenie oceny zgodności świadectwa jakości ze stanem rzeczywistym, trafne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w wyroku z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1791/22, że „Działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Należy przy tym mieć też na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji), określający cel wystawiania świadectwa jakości paliwa, że równie ważne jest, aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a wystawienie jakiegokolwiek świadectwa. Również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę, potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzebą zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego (w tym przypadku węgla).”.

W niniejszej sprawie strona nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze, a w konsekwencji kupujący otrzymali zarówno produkt jak i informację o jakości oferowanego paliwa stałego niezgodną ze stanem faktycznym.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Co więcej, organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan prawny i faktyczny, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wypełniona została dyspozycja przepisu z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy w ten sposób, że strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe, wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym. Zgodnie z literalnym brzmieniem wyżej przywołanego artykułu, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłanki wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez stronę w dniu 20 maja 2024 r. wynosiła ██████████ 00 zł, a więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W powyższym zakresie Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy w tym, iż w toku poprzednich kontroli nie stwierdzono u przedsiębiorcy naruszeń oraz oparł się na podanej przez stronę informacji dotyczącej obrotów w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. w 2023 r., jak również okoliczność, iż strona zaprzestała naruszania prawa, ale dopiero w wyniku kontroli i decyzji zarządzającej wycofanie z obrotu kwestionowanego paliwa stałego.

Wobec powyższego, organ zdecydował jak w sentencji i wymierzył stronie postępowania karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, tj. najniższą możliwą w tym przypadku. Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.** Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehrlich-Kędra